CARME Giménez i Camins **Psicòloga, especialitzada en psicoestètica**

Ha estudiat deu anys la psicoestètica per a la seva tesi doctoral a la Universitat Central de Barcelona. I aplica aquesta disciplina des del centre que té a Palamós, amb l'objectiu de millorar la vida de les persones –siguin adults, adolescents, nens...– que la consulten.

"Els pares han perdut el respecte dels fills"

Text: Moisès de Pablo

> "La imatge no només és allò que es veu, és també l'intangible. Si tens una veu agressiva, la gent del teu voltant et veu com una persona agressiva. Per això ajudem a modular el to de la veu, que és molt important. Perquè hi ha una relació entre el fons i la forma."

Carme Giménez Camins (Bcn) és psicòloga, professora de psicoestètica i grafòloga. Destaca que la psicoestètica, aquesta nova eina d'estudi creada als anys 50 pel psicòleg català Carles Muñoz Espinalt, és molt actual perquè les seves idees i conceptes són plasmats en gràfics. I ajuda a canviar el fons i la forma de l'individu. Des del seu centre a Palamós, ajuda a particulars, joves, tant adolescents com infants, i empreses, a enfrontar-se amb els problemes i millorar a nivell personal, o en el tracte amb el client.

En poques paraules, què és la psicoestètica? És la ciència que estudia els artificis que l'ésser humà ha creat per sobreviure i afirmar-se, basats en els estudis de Muñoz Espinalt. A partir d'aquí, ajuda a millorar la vida de les persones, a formar el seu caràcter per lluitar contra les dificultats.

Com és que ha obert un centre a Palamós? Té relació amb la localitat? Hi tinc una relació de molts anys; hi tinc amistats ja des de jove, quan venia amb la família. És un lloc privilegiat de l'Empordà per la seva situació i població. Està ben comunicat amb Girona i, de fet, bona part de la gent de la consulta es desplaça des de Girona.

Com pot ajudar la psicoestètica a un botiguer, per exemple? T'ajuda a veure't a tu mateix. En descobrir facetes personals que no sabies.

De vegades coneixen's ens fa por. (riu) S'ha d'afrontar un mateix, perquè qui no sap qui és no sap qui vol ser, i difícilment donarà una bona imatge als demés. Espinalt va aplicar el concepte d'imatge personal, ja a la dècada de 1950. I deia que pensàvem que era la superfície, però no ho és, també és la profunditat de l'individu.

La manera de vestir o de comportar-nos explica com som? Sí, exacte. És com quan entres en una casa i et fas una idea de com és aquella persona: pels mobles, pel vestit, pel cotxe que té. La imatge no només és allò que es veu, és també l'intangible. Si tens una veu agressiva, la gent del teu voltant et veu com una persona agressiva. Per això ajudem a modular el to de la veu, que és molt important. Perquè hi ha una relació entre el fons i la forma. Si la persona no es coneix, es difícil que doni bona imatge. Cal saber-se interpretar. La forma canvia el fons. Una persona amb una veu monòtona pot conduir-se a la depressió. Això ho ajudem a canviar. Espinalt criticava que la psicologia estudiava el fons i abandonava la forma.

Es pot aplicar a un restaurant? Als colors de la decoració o al tipus de mobiliari? S'aplica a tot. S'ha de tenir un bon decorador, però ha de preocupar més encara el tracte social. Avui el tracte social ha degenerat. Hi ha més bretolisme, més falta de respecte. Hem confós la naturalitat amb el primitivisme. Sobretot els joves, entre els quals sembla més atractiu ser el brètol de la classe que l'estudiós. Abans era el contrari. Espinalt va estudiar el caràcter dels pobles, i va trobar que el català és un poble acomplexat i tímid, que li costa parlar en públic. Ell ho atribuïa als 300 anys de sotmetiment. En el cas del restaurant, és bàsic el tracte. Perquè pots tenir una bona decoració i bon menjar, però potser no t'ha agradat el comportament del cambrer. I és més fàcil que no hi tornis. Apliquem el mateix tracte a tothom, quan s'ha de singularitzar. S'ha d'entendre a l'altre.

A una persona que es dediqui a una tasca administrativa, que li sembla que es repeteixen els dies i que és una feina molt quadrada, com la tractaria? Li parlaria de la necessitat de canvi. Caldria plantejar-se una orientació professional diferent o altres tasques que l'engresquin. Potser feines més dinàmiques. La persona canvia. L'expressió «és que sóc així!» no es vàlida. El caràcter t'ajuda a canviar. Has de tenir models que t'ajudin a millorar.

Fa tractaments a joves, a nens... Han augmentat les consultes en els darrers anys? L'ambient social no ajuda a formar el caràcter. No hi ha motivació o voluntat per enfrontar esforços i problemes. Els mitjans creen la imatge que tot ha de ser oci i diversió. La psicoestètica estudia l'impacte dels nous mitjans de comunicació en la societat, com la televisió, darrerament els ordinadors i internet. Què feia la gent als anys 50, abans de la televisió? O l'impacte de l'automòbil. Al jove el fa ser més sociable, o dóna voltes amb el cotxe ell sol? En 15 o 20 anys la vida ha canviat moltíssim.

Els pares a vegades no saben com actuar amb els fills, els consenten o volen ser els seus amics... Com es recupera aquest paper? Els pares han perdut el respecte dels fills. I és impossible educar si no tens respecte. S'ha de recuperar l'autoritat. Ara no es guarda distància amb els fills, i n'hi ha d'haver per educar. Tampoc els pares tenen el caràcter format. Et diuen: «el meu fill no llegeix», i ells no agafen un llibre. Els fills aprenen molt dels models dels pares. És més important allò que fas que no allò que dius.

Recorda el cas d'algun pacient que hagi canviat de comportament amb la teràpia? És important el text dels models del professor Espinalt. Recordo el cas d'un adolescent que va venir perquè deia que es volia suïcidar. Els suïcidis en la franja adolescent han augmentat moltíssim. I vam veure que tenia com a model un cantant, drogoaddicte, que en una de les seves cançons parlava del suïcidi. El nen, de forma inconscient, prenia el model. Vam canviar els models per persones més interessants i positives.

Costa molt canviar els comportaments i els hàbits adquirits? Depèn de cada persona. És molt fàcil si estàs obert de ment, perquè veus el camí que has de seguir. Avui hi ha molta desorientació. Espinalt deia que de deu persones, nou no sabien cap a on anaven. Per això la que sap el camí, marca el camí. La gent confon el temperament amb el caràcter. El caràcter pot modificar el temperament.